

Preek

Prediking n.a.v : Micha 6: 8

Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de Heer van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

In preken wordt God tegenwoordig steeds vaker gepresenteerd als een God van liefde. Een God, die zegent en níet vervloekt. Een God die lijden wegneemt, maar géén lijden veroorzaakt. Een God die geneest, maar niet Eén die pijn doet. Een God die troost, maar níet veroordeelt. Die zonden vergeeft en níet straft.

En dát terwijl profeten en apostelen aanraden om gezond ontzag voor Hem te hebben. In de achtste eeuw voor Christus lijkt 'kleine' profeet Micha zeker tot die groep te behoren. In de samenleving in zijn dagen ziet hij misstanden. De kloof tussen arm en rijk wordt steeds dieper. Flessentrekkerij: schering en inslag.

Wijsgeer René Descartes (1596-1650) ontdekte dit redelijk principe in het mens zijn: 'Cogito ergo sum: ik denk dus ik besta.' Iemand in onze tijd herformuleerde 't zo: 'Cogito ergo fraudo!' Nå de bankschandalen is dat niet somber, maar felrealistisch. Mensen zijn soms sneller klaar met elkaar dan je durft te vermoeden.

Deze boer van het platteland van Juda ten tijde van koning Achaz en Hizkia zet de prediking kracht bij door barrevoets in schamele kleding op te treden (1:8). Mede daarom zagen tijdgenoten nieuw soort Elia in hem. Zoals anderen dat later weer in boeteprofeet Johannes de Doper zagen als voorloper van de Here Jezus.

Zijn adventsboodschap komt aan: Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de Heer van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God. Maar weet je hoe wij reageren, als iemand anders zegt wat goed voor ons is: 'Begin er zelf éérst mee en laat me mooi met rust!'

Maar God lijkt op ouder die géén weerwoord duldt: 'Mens dit vraag ik en verwacht ik van jou. Nee, géén mooie woorden of offers, want dat is vaak enkel voor de bühne. Blijft allemaal aan de buitenkant. Maar de liefde, 't hart, komt er vaak niet in mee. Lijkt meer op afkopen van schuldgevoel. Here: 'Wat wilt U dán?'

Dat wat 'Madiba' deed? Ging Nelson Mandela nederig Uw weg òf z'n eigen weg? De cartoon in NRC-Handelsblad was veelzeggend. Fokke en Sukke in de rol van Petrus roepen dwars door hemelpoort: 'Jezus ophoepelen, Mandela komt eraan!' En is dat niet wat velen nu in hem willen zien: een eigentijdse 'messias'?

In dezelfde krant zegt columnist Bas Heijne, dat weinig Nederlanders nog geloven in humanistische idealen van Mandela: 'Als 't wèl zo zou zijn, is er iets hopeloos misgegaan. Neem de recente nationale tv-actie voor orkaanslachtoffers op Filippijnen. Ruim 2/3 van landgenoten gaf níet, omdat geld tóch niet terecht komt.'

Ons betere ik kiest niet uit zichzelf voor zaken als recht doen en trouw betrachten. Meegaan met allerlei vorm van óngerechtigheid zit mens veel meer in het bloed. Weglopen, als 't moeilijk wordt, óók. In één Persoon hebben we gezien, dat God een heel ándere weg geeft. Ja, Hij blééf. Ging nederig de weg van Z'n God.

Zondag 15-12-2013 10.00u

eredienst

Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)

Thema: Knielen voor de koning!

Géén plaats in de herberg. Vluchteling in Egypte. Géén steen om Zijn hoofd op neer te leggen. Maar over die weg zei Jezus Zelf: 'Het échte geluk is voor die mensen, die weten dat ze God nodig hebben.' Niet wat ik heb of kan, maakt verschil. Maar of God in Christus Jezus ook wáárlijk de Koning is voor wie ik kniel...

Op dát moment wordt Zijn God ook de mijne: ja, onze Vader. Adonai Abba. Amen.